

Spørgsmål & Svar

Truslen om lukningen af Hormuz-strædet og reaktionerne herpå

Spørgsmål: I går, den 15. januar 2012, advarede Mohammad Ali Khatibi, Irans OPEC-delegat, golfstaterne mod at kompensere for Irans olieleverancer til markederne, i tilfælde af at EU pålægger Iran sanktioner. Ifølge den iranske avis Sharq tilføjede den iranske delegat, at konsekvenserne af kompensationen for Irans sanktionerede olieleverancer vil være uforudsigelige.

Ifølge Irans officielle nyhedsbureau bekendtgjorde talsmanden for det iranske udenrigsministerium, Ramin Mehmanparast, samme dag, at USA havde indgivet et brev til Iran angående Hormuz-strædet. Forud for dette, den 28/12/2011, havde Iran truet med at lukke Hormuz-strædet som reaktion på skærpelsen af de internationale sanktioner mod landet. Iran bebudede flådeøvelser i regionen og erklærede, at landet havde gennemført vellykkede affyringer af missiler af forskellig type og distance.

Mener Iran det alvorligt mht. lukningen af Hormuz-strædet? Frygter Iran et militært angreb på landet? Og hvis det er tilfældet, fra hvem? Tillader den nuværende globale situation en sådan krig?

Svar: For at kunne besvare dette spørgsmål, fremlægger vi følgende forhold:

1- Den iranske vicepræsident, Mohammad Reza Rahimi, truede med at lukke Hormuz-strædet med ordene: ”Hvis sanktioner bliver vedtaget mod iransk olie, så vil ikke en dråbe olie passere gennem Hormuz-strædet.” (Irans statslige nyhedsbureau Irna, 27/12/2011).

Næstkommanderende for den iranske revolutionsgarde, general Hossein Salami, truede med, at Iran ville handle resolut for at forsvare sine vitale interesser.

Iran gennemførte flådeøvelser den 31/12/2011 i regionen for at demonstrere sit beredskab til krig, hvis landet skulle blive tvunget til det.

Den øverstkommanderende for de iranske flådestyrker, admiral Habibollah Sayyari, littede trusselstenen og sagde: ”Lukningen af Hormuz-strædet er meget let for Irans væbnede styrker, eller som vi siger i Iran: Det er lettere end at tage en tår vand. Men på nuværende tidspunkt har vi ikke behov for at lukke det ...” (Den iranske TV-kanal Pars, 28/12/2011).

Dette betyder, at Iran ikke vil lukke Hormuz-strædet på nuværende tidspunkt, hvis landet ikke bliver pålagt en krig og ikke bliver angrebet, og ikke blot hvis landet bliver pålagt sanktioner.

2- Rapporter viser, at 30-40 % af den globale olieskibsfart passerer gennem dette stræde, som er 50 km bred, og som krydses af 20-30 olietankere dagligt, og omkring 19 millioner tønder olie skønnes at passere gennem strædet på daglig basis.

Hormuz-strædet har gennem historien derfor været en strategisk vigtig beliggenhed og har været genstand for rivalisering mellem de europæiske koloniherrer.

Under den britiske kolonitid betragtede Storbritannien Hormuz-strædet som en hovedrute til Indien, som den anså som den engelske kronjuvel. Hormuz-strædet blev underlagt Storbritannien, da Iran og de øvrige golfstater kom under engelsk herredømme.

I nyere tid blev denne rolle indtaget af USA, som siden halvfjerdsene i forrige århundrede begyndte at erstatte Storbritannien i regionen, som USA betragtede som en del af sin nationale sikkerhed og udstationerede kommandoen for sin femte flåde i Bahrain under dække af en fælles forsvarsaftale, som USA indgik med Bahrain i 1993.

USA's krigsskibe sejler frem og tilbage i Golfens farvande gennem dette stræde, og derfor er det ikke let for Iran at lukke strædet undtagen med en indforstået amerikansk godkendelse i konfrontationen mod Europa.

Under Irans krig mod Saddam Husseins Irak i firserne i forrige århundrede truede Iran med at lukke strædet, men gjorde det ikke. Og nu efter alle disse trusler om at lukke strædet, har den øverstkommanderende for den iranske flåde neddæmpet tonen i henhold til førnævnte udtalelse.

3- I kølvandet på disse iranske trusler, udtalte talskvinden for det amerikanske udenrigsministerium, Victoria Noland: "Vi har set en stor del af irrationel opførsel fra Iran på det seneste, hvilket får os til at tro, at den mere end nogensinde tidligere er begyndt at mærke belastningen fra de internationale sanktioner og det stigende pres, hvilket har ført til intern kritik i Iran. Det vi kan forestille os er, at de internationale sanktioner er begyndt at give det ønskede resultat, og spændingerne stiger ..." [Al-Arabiyah, 30/12/2011].

USA ønsker således at bekræfte, at sanktionerne er tilstrækkelige angående Irans atomprogram. Formålet hermed er at tøjle jøderne fra at iværksætte deres trusler om et militært angreb på Iran. Amerikanerne har gennem de sidste mange år været imod ethvert angreb fra jødeentiteten på Iran. Amerikanerne har mere end én gang udtalt, at sanktionerne er tilstrækkelige til at afskrække Iran fra dets atomprogram. Talskvinden for det amerikanske udenrigsministerium sagde derfor: "Sanktionerne er begyndt at give det ønskede resultat."

I måneder har den amerikanske forsvarsminister, Leon Panetta, gentaget sine udtalelser om, at sanktionerne er tilstrækkelige til at afskrække Iran fra at udvikle sit atomprogram, og at sanktioner er den eneste mulighed. I et forsøg på selv at fastholde kontrollen, bad USA jødeentiteten om ikke at udføre noget angreb på Iran uden at koordinere med USA.

4- Det lader til, at USA i den sidste tid har set en seriøs og bevidst intention hos jødeentiteten om at rette et militært anslag mod de iranske atomanlæg, og at Storbritannien aktivt og seriøst støtter jødeentiteten med at gennemføre et sådant anslag. Dette fik USA til aktivt at gå ind for skrappe sanktioner og at gå så langt som til at forbyde handlen med den iranske centralbank.

En amerikansk embedsmand erklærede den 13/1/2012, at de nye amerikanske sanktioner, som sidste måned blev pålagt Iran for at tvinge landet til at opgive sit atomprogram, tilsigter lammelsen af den iranske centralbanks arbejde, hvilket gør denne banks forretninger med internationale banker vanskelig.

Med dette forsøger USA at vise, at løsningen ligger i sanktioner og stramningen heraf for dermed at forhindre jødeentiteten i at rette et sådant anslag og for at forhindre europæerne, især briterne, i at få

nogen rolle i denne sag.

5- Indikationer viser, at Europa går ind for et militært anslag mod Iran og tilskynder jødeentiteten hertil. Europa forsyner endda jødeentiteten med det fornødne til dette og står bag jødeentiteten i dette anliggende.

Frankrig har for to år siden opsendt en satellit over området for at udspionere Iran og at forsyne jødeentiteten med billeder af og informationer om iranske militærområder, atomanlæg og aktiviteter. Tyskland har forsynet jødeentiteten med de nyeste missilubåde, og Storbritannien foretager intens militær koordination med jødeentiteten i denne sag.

Storbritanniens forsvarsminister, Phillip Hammond, advarede ”Iran mod ethvert muligt forsøg på at lukke strædet.” De britiske medier arbejder altid på en eskalering af situationen og en opildning af den offentlige mening mod Iran. Avisen The Guardian nævnte den 3/11/2011, at ”de britiske styrker optrapper forberedelserne for at kunne udføre en militær aktion mod Iran under påskud af bekymringerne for det iranske atomprogram.” Briterne har de seneste måneder intensiveret deres kommunikation med jødeentiteten.

Det amerikanske nyhedsbureau UPA har den 2/11/2011 rapporteret, at ”den britiske stabschef, general David Richards, har været på et hemmeligt 3-dages besøg i Israel, mens den israelske forsvarsminister, Ehud Barak, besøgte Storbritannien om aftenen den 2/11/2011 på et tidspunkt med stigende tale om et israelsk militærangreb på Iran.”

Den britiske avis Daily Mail skrev – i forbindelse med en nyhedsrapport på sin hjemmeside den 10/11/2011 – at embedsmænd i den britiske regering har understreget, at der i regeringen er en forståelse for, at Israel snart, og ikke på et senere tidspunkt, vil forsøge at ramme iranske atomanlæg.

De israelske medier rapporterede i begyndelsen af november 2011, at det zionistiske luftvåben har foretaget flyveøvelser på et af NATO's baser i Italien, og at disse øvelser omfattede samtlige flyveformationer, som kan indgå i et langsigtet fremtidigt angreb.

6- I løbet af indeværende måned har der været en optrapning af de ”israelske” trusler om et anslag på de iranske atomanlæg. Den amerikanske avis Wall Street Journal rapporterede den 14/1/2012, at Washington er bekymret over et muligt israelsk militært angreb mod de iranske atomanlæg, hvilket fik de amerikanske embedsmænd til at intensivere deres udmeldinger om deres misbilligelse af et sådant angreb og at advare mod konsekvenserne heraf over for de israelske embedsmænd. Wall Street Journal skrev i forbindelse med et nyhedsindslag bragt om emnet, at den amerikanske præsident, Barack Obama, forsvarsministeren, Leon Panetta, og andre højtstående amerikanske embedsmænd på det seneste har adresseret en serie hemmelige meddelelser til de israelske ledere for at advare dem om de alvorlige konsekvenser af et muligt angreb, ligesom de har orienteret dem om det amerikanske standpunkt, som går ind for at give mere tid til de pålagte sanktioner mod Teheran, så de kan bære frugt, og derefter vil Iran afholde sig fra at fremstille atomvåben.

7- USA er fokuseret på, at det er sanktionerne, som vil påvirke Iran, og at en militær aktion ikke vil virke, og især da det indeværende år 2012 er amerikansk præsidentvalgår. Så jødeentiteten og europæerne ønsker at udnytte dette valgår i USA til at gennemføre et militært angreb på Iran, hvor

den nuværende amerikanske administration under ledelse af Obama vil være optaget af at vinde endnu en præsidentperiode.

Administrationen arbejder på at vinde de jødiske og øvrige stemmer, og ved et sådant angreb vil USA befinde sig i en ubelejlig situation, som vil få USA til at støtte angrebet, hvis det finder sted under valgperioden.

Forholdene vil ligeledes blive blandet op for USA i regionen, hvilket vil give europæerne, og især englænderne, som er gamle koloniherrer i regionen, en mulighed for at blande sig i regionen, at spille en indflydelsesrig rolle i golf-regionen med at underminere den amerikanske indflydelse i regionen, at destabilisere situationen internt i Iran og at gøre klar til at genvinde noget af den indflydelse i Iran, som de mistede i kølvandet på den iranske revolution i 1979 med faldet af deres agent shah Mohammad Reza Pahlavi.

8- Den amerikanske politik fokuserer derfor på, at sanktioner er tilstrækkelige og tjener formålet, og deres politik går ud på at skærpe sanktionerne, hver gang forvarsler på krig nærmer sig. Og krig er det, jødestaten ihærdigt stiler efter med støtte fra Europa under det nuværende valgår.

USA er måske gået glip af chancen i slutningen af 2011, hvor oplysninger blev lækket om, at slutningen af 2011 var en forventet dato for et sådant angreb, hvilket fremgik af sitet al-mashhad.com den 10/11/2011, hvor følgende blev nævnt: "En unavngiven embedsmand i det britiske udenrigsministerium afslørede, at de britiske ministre er blevet informeret om, at det israelske anslag kan komme i julen eller i begyndelsen af 2012." Til trods for dette kan det ikke udelukkes, at der vil komme nye forsøg fra Europa og jødeentiteten på at blande kortene i den amerikanske administration på grund af omstændighederne omkring valgåret.

Det forventes, at USA ikke vil tillade dem at udnytte denne mulighed og fortsat vil være årvågen og have tingene under kontrol. Så hver gang Europa er tæt på at støtte jødeentiteten med et militært angreb på Iran i løbet valgåret og at bringe Obama i forlegenhed over for de jødiske vælgere, vil Obama reagere med en skærpelse af sanktionerne for at vise jøderne, at dette er den nyttige løsning og ikke det militære angreb på Iran! og at han – for at få deres stemmer – arbejder for deres interesser ved at skærpe sanktionerne.

9- Med hensyn til Irans erklæring om, at golfstaterne vil bære ansvaret, hvis de kompenserer for manglen på olieleverancen som følge af de europæiske sanktioner med ikke at importere iransk olie, så svirrer denne erklæring i luften sammen med øvrige udtalelser om lukningen af Hormuz-strædet for at skabe spændinger på oliemarkedet, hvormed oliepriserne stiger og rammer Europa, og især mens Europa er udsat for en økonomisk krise ... og dermed få Europa til at indstille sin støtte til jødeentiteten i forbindelse med en militær aktion mod Iran.

10- Hvad angår Obamas brev til de iranske embedsmænd, som han dog ikke har løftet sløret for, så er det ikke usandsynligt, at det indeholder en "advarsel" fra USA til Iran om at nedtone spændingsklimaet, om end det handler om udtalelserne om lukningen af Hormuz-strædet eller om truslerne til golfstaterne om at bære ansvaret for konsekvenserne af deres kompensation for manglen på olieleverancer. Formålet hermed er at mindske provokationerne, som Europa og jødeentiteten kan udnytte til at foretage en militær aktion mod Iran i dette valgår.

De seneste dage har der været tegn på, at USA og Iran har taget skridt, som skal lette de indbyrdes spændinger. Iran har indvilget i at modtage en FN-delegation af atominspektører i løbet af denne måned, mens USA to gange i denne måned har reddet iranske sejlere fra ulykker, som de blev udsat for i regionen. [The Wall Street Journal, 14/1/2012].

11- Det gør ondt at se golf-regionen, herunder regionens lande, farvande og Hormuz-strædet blive en del af USA's sikkerhed og en af USA's vigtige vitale og strategiske interesser, selvom regionen er et rent islamisk område, og Golfen er islamisk med begge sine sider og kaldes arabisk (Den Arabiske Bugt) eller persisk (Den Persiske Golf). Oman-bugten er ligeledes en islamisk bugt, og Hormuz-strædet er et islamisk stræde. Muslimerne har forsvaret alle disse områder mod europæernes angreb, lige fra portugiserne til hollænderne til franskmændene til englænderne ... og på det sidste er amerikanerne kommet for at påtvinge deres dominans over denne region og plyndre regionens ressourcer.

Endnu mere bekymrende er, at denne internationale konflikt finder hjælp i regionens regenter, som fremmer amerikanernes mål. Til trods for dette, så vil det ikke vare længe – om Allah vil – før denne umma rejser sig, herunder golf-regionen, hvormed den bliver én umma i én stat – et retsindigt kalifat – som vil hugge hænderne af disse stater, før de når at række dem frem mod en hvilken som helst del af muslimernes lande. Og morgendagen er sandelig nær!

Konklusionen er:

1- Europa, især Storbritannien, og jødeentiteten ønsker at udnytte Obamas valgkamp til at lancere et militært angreb på de iranske atomanlæg, og fordi det er valgår, så vil det være ubelejligt for Obama, hvis han modsætter sig det militære angreb, fordi han har brug for de jødiske stemmer.

2- Iran er vigtig for Obama, og han ønsker ikke et militært anslag mod landet, medmindre Iran overtræder de røde linjer, som USA har lagt for Hormuz-strædet, ligesom den amerikanske forsvarsminister Leon Panetta udtalte den 8/1/2012.

Jødeentiteten er samtidig også vigtig for Obama, og han ønsker ikke at miste de jødiske stemmer. Obama arbejder derfor på at vise, at sanktioner er den ideelle vej til at forhindre Iran i at anskaffe sig atomvåben, hvilket er et vigtigt spørgsmål for jødeentiteten, og at det militære anslag ikke vil hjælpe, men vil skade hele regionen, hvilket dermed vil påvirke USA's og Vestens interesser.

Så hver gang en militær aktion er umiddelbart forestående, får Obama henledt opmærksomheden på at stramme sanktionerne, og som han nu endda har fået til at omfatte den iranske centralbank, hvor han sætter fokus på, at dette er det effektive våben mod Irans atomare bestræbelser, og ikke et militært anslag.

Det forventes, at situationen vil fortsætte med at være omstridt – i det mindste under hele det amerikanske valgår. Europa og jødeentiteten fokuserer på at udnytte denne mulighed til at foretage et militært angreb på Irans atomanlæg, mens USA fokuserer på at forhindre dette ved at vise, at sanktionerne og stramningen heraf er den nyttige løsning, og så fremdeles ...

3- Selv om der ikke er blevet løftet sløret for indholdet af Obamas brev til Iran, så kan det ikke udelukkes, at det indeholder en "advarsel" til Iran for at lette spændingerne, som er affødt af Irans

udsagn om lukningen af Hormuz-strædet og trusler mod golflandene, for at fjerne undskyldningerne for en militær aktion.

4- Det er smertefuldt at se de vestlige stater kæmpe om vores islamiske region, og at de finder hjælp i regionen til dette formål, og som går vejen med dem, i stedet for at vi har vores egen stat – det retsindige kalifat – som vil afhugge enhver hånd, som rækker frem mod vores rene islamiske lande. Til trods for dette, så vil dette mulm og mørke ikke fortsætte, fordi Islam er på vej – om Allah vil – og Kalifatet er på vej.

{وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ}

”Om en tid vil I få underretning derom!” [OQM. Sad 38: 88]

22. Safar 1433 e.H.

16/1/2012 e.Kr.